

Slag om de IJzer

*Hij was met de wind gekomen,
niet om te blijven, maar om altijd
door gindse horizon verder te gaan.
Hij had de soldaat, als vader, broer
en maat, met een weke vrede in
de ogen, op het slagveld van
de wereld te slapen gelegd.*

*Zomeravond 1916. Hij, negentien, schreef in
angst en tranen naar het thuisfront, vanuit
de loopgraven, waar trommels en
trompetsignalen opnieuw ten aanval;
tot de last post, riepen.
Het jonge leven werd in drab en modder
uiteengereten en gesmoord.
Hier rukte alleen de dood,
met de klank van kanongebulder op.
kleine Pol verstond en sprak
het haast jolige en tegelijk
droevige Vlaams van
drums & hoorns*

*Zijn brief is nooit afgekomen.
Alleen het plekje rood,
vertelde over de dood,
van deze Vlaamse soldaat in
de slag om de IJzer, nu
100 jaar geleden.
11-11 2018
MM*